

Avizul Comitetului (Articolul 64)

Avizul nr. 5/2019 privind interacțiunea dintre Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice și RGPD, în special în ceea ce privește competența, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor

Adoptat la 12 martie 2019

CUPRINS

1	Rezumatul situației de fapt	5
2	Contextul juridic	6
2.1	Dispoziții pertinente ale RGPD	6
2.2	Dispoziții relevante din directiva-cadru	8
2.3	Dispoziții relevante din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice	8
3	Domeniul de aplicare al prezentului aviz	10
3.1	Chestiuni care nu intră în domeniul de aplicare al RGPD	12
3.2	Chestiuni care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice	12
3.2.1	Domeniul de aplicare material general al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice	12
3.2.2	Domeniul de aplicare material extins prevăzut la articolul 5 alineatul (3) și la articolul 13 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice	15
3.3	Chestiuni care intră în domeniul de aplicare material atât al Directivei asprivind viața privată și comunicațiile electronice, cât și al RGPD	15
4	Interacțiunea dintre Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice și RGPD	18
4.1	„Precizează”	18
4.2	„Completează”	19
4.3	Sensul articolului 95 din RGPD	20
4.4	Coexistență	20
5	În ceea ce privește competența, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor... ..	22
5.1	Asigurarea respectării dispozițiilor RGPD	23
5.2	Asigurarea respectării dispozițiilor Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice	25
5.3	Asigurarea respectării dispozițiilor în cazurile de suprapunere a RGPD și a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice	26
5.3.1	Întrebarea nr. 1: Există anumite operațiuni de prelucrare a datelor care nu intră în competența autorităților pentru protecția datelor?	27
5.3.2	Întrebarea nr. 2: Dispozițiile naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice sunt excluse din domeniul de competență al autorităților pentru protecția datelor?	29
6	În ceea ce privește aplicabilitatea mecanismelor de cooperare și de asigurare a coerenței	31
7	Concluzie	32

Comitetul European pentru Protecția Datelor,

având în vedere articolul 63 și articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”),

având în vedere Acordul privind SEE, în special anexa XI și Protocolul 37 la acesta, astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 154/2018 a Comitetului mixt al SEE din 6 iulie 2018,

având în vedere articolele 10 și 22 din Regulamentul său de Procedură din 25 mai 2018, astfel cum a fost modificat la 23 noiembrie 2018,

întrucât:

(1) Rolul principal al Comitetului European pentru Protecția Datelor (denumit în continuare „Comitetul”) este de a asigura aplicarea coerentă a Regulamentului (UE) 2016/679 (denumit în continuare RGPD) în întregul Spațiu Economic European. Articolul 64 alineatul (2) prevede că orice autoritate de supraveghere, președintele Comitetului sau Comisia poate solicita ca orice chestiune de aplicare generală sau care produce efecte în mai mult de un stat membru să fie examinată de comitet în vederea obținerii unui aviz. Prezentul aviz urmărește să analizeze aplicarea generală sau care produce efecte în mai mult de un stat membru.

(2) La 3 decembrie 2018, Autoritatea belgiană pentru protecția datelor a solicitat Comitetului European pentru Protecția Datelor să examineze și să emită un aviz privind interacțiunea dintre RGPD și Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice, în special în ceea ce privește competența, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor.

(3) Avizul Comitetului se adoptă în temeiul articolului 64 alineatul (3) din RGPD coroborat cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul său de Procedură în termen de opt săptămâni de la prima zi lucrătoare după ce președintele și autoritatea de supraveghere competentă au decis că dosarul este complet. În urma deciziei președintelui, această perioadă poate fi prelungită cu încă șase săptămâni, ținând seama de complexitatea subiectului,

ADOPTĂ PREZENTUL AVIZ:

1 REZUMATUL SITUAȚIEI DE FAPT

1. La 3 decembrie 2018, APD belgiană a solicitat Comitetului European pentru Protecția Datelor să examineze și să emită un aviz privind interacțiunea dintre Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice¹ și RGPD și a adresat următoarele întrebări:
  - a. În ceea ce privește **competența, sarcinile și prerogativele** autorităților pentru protecția datelor², dacă:
    - i. autoritățile pentru protecția datelor pot sau nu pot să își exercite competența, sarcinile și prerogativele în legătură cu prelucrarea care implică, cel puțin în legătură cu anumite operațiuni de prelucrare, domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice; și, în caz afirmativ, dacă:
    - ii. autoritățile pentru protecția datelor ar putea sau ar trebui să ia în considerare dispozițiile Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice și/sau modalitățile sale de punere în aplicare la nivel național în cadrul exercitării competențelor, sarcinilor și prerogativelor care le revin în temeiul RGPD (de exemplu, atunci când evaluează legalitatea prelucrării) și, în caz afirmativ, în ce măsură;
  - b. dacă **mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței** pot sau ar trebui să fie aplicate în cazul prelucrării care implică, cel puțin în legătură cu anumite operațiuni de prelucrare, domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice; precum și
  - c. măsura în care prelucrarea **poate fi reglementată de dispoziții atât** ale Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, cât și ale RGPD, și dacă acest lucru afectează sau nu răspunsurile la întrebările 1 și 2.
2. Comitetul consideră că aceste întrebări se referă la aspecte legate de aplicarea generală a RGPD, întrucât este nevoie în mod clar de o interpretare coerentă în rândul autorităților pentru protecția datelor cu privire la limitele competențelor, sarcinilor și prerogativelor lor. Este nevoie de clarificări în special pentru a asigura, printre altele, o practică coerentă de asistență reciprocă în conformitate cu articolul 61 din RGPD și de operațiuni comune în conformitate cu articolul 62 din RGPD.
3. Prezentul aviz nu se referă la o astfel de separare a competențelor, sarcinilor și prerogativelor care le revin autorităților pentru protecția datelor în temeiul propunerii de Regulament privind viața privată și comunicațiile electronice.

---

¹ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/24/CE și prin Directiva 2009/136/CE.

² Astfel cum se prevede la articolele 55-58 din RGPD. Termenul „autorități pentru protecția datelor” (spre deosebire de termenul „autorități de supraveghere”) va fi utilizat pe întreg cuprinsul prezentului aviz pentru a face diferența clară între „autoritățile de supraveghere” prevăzute în RGPD și alte tipuri de autorități de supraveghere, cum ar fi autoritățile naționale de reglementare, menționate în Directiva 2002/58/CE.

2 CONTEXTUL JURIDIC

2.1 Dispoziții pertinente ale RGPD

4. În conformitate cu articolul 2 alineatul (1), RGPD se aplică *„prelucrării datelor cu caracter personal, efectuate total sau parțial prin mijloace automatizate, precum și prelucrării, prin alte mijloace decât cele automatizate, a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor”*.

Articolul 2 alineatul (2) din RGPD prevede că acesta nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal:

„(a) în cadrul unei activități care nu intră sub incidența dreptului Uniunii;

(b) de către statele membre atunci când desfășoară activități care intră sub incidența capitolului 2 al titlului V din Tratatul UE;

(c) de către o persoană fizică în cadrul unei activități exclusiv personale sau domestice;

(d) de către autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmării penale a infracțiunilor, sau al executării sancțiunilor penale, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și al prevenirii acestora”.

5. Articolul 5, intitulat „Principii legate de prelucrarea datelor cu caracter personal”, cuprinde principiile aplicabile oricărei prelucrări de date cu caracter personal, inclusiv cerința ca orice date cu caracter personal să fie prelucrate în mod legal și echitabil.³ Articolul 6 descrie circumstanțele în care prelucrarea datelor cu caracter personal este legală, una dintre circumstanțe fiind legată de consimțământul persoanei vizate. Articolul 7 precizează în continuare condițiile privind consimțământul valabil în sensul RGPD.⁴
6. Articolul 51 alineatul (1) stabilește mandatul juridic al autorităților pentru protecția datelor, care constă în monitorizarea aplicării RGPD, în vederea protejării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea și în vederea facilitării liberei circulații a datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii. Articolele 55, 57 și 58 indică competența, sarcinile și prerogativele fiecărei autorități pentru protecția datelor. Capitolul VII din RGPD, intitulat „Cooperare și coerență”, indică diferite moduri în care autoritățile pentru protecția datelor cooperează în scopul de a contribui la o aplicare coerentă a RGPD.
7. Articolul 94, intitulat „Abrogarea Directivei 95/46/CE”, prevede că:

„(1) Directiva 95/46/CE se abrogă începând cu 25 mai 2018.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament. Trimiterile la Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea

---

³ A se vedea, de asemenea, considerentul 39 din RGPD („Orice prelucrare de date cu caracter personal ar trebui să fie legală și echitabilă. [...]”).

⁴ A se vedea Orientările Grupului de Lucru „Articolul 29” privind consimțământul în temeiul Regulamentului 2016/679, WP259 rev.01, aprobate de CEPD la 25 mai 2018.

datelor cu caracter personal instituit prin articolul 29 din Directiva 95/46/CE se interpretează ca trimiteri la Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin prezentul regulament.”

8. Articolul 95, intitulat „Relația cu Directiva 2002/58/CE”, prevede că:

„Prezentul regulament nu impune obligații suplimentare pentru persoanele fizice sau juridice în ceea ce privește prelucrarea în legătură cu furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului în rețelele de comunicații publice din Uniune, cu privire la aspectele pentru care acestora le revin obligații specifice cu același obiectiv prevăzut în Directiva 2002/58/CE.”

9. Considerentul 173 din RGPD prevede că:

„(173) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor aspectelor referitoare la protecția drepturilor și libertăților fundamentale legate de prelucrarea datelor cu caracter personal, care nu fac obiectul unor obligații specifice cu același obiectiv ca cel stabilit în Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului, inclusiv obligațiile privind operatorul și drepturile persoanelor fizice. Pentru a se clarifica relația dintre prezentul regulament și Directiva 2002/58/CE, respectiva directivă ar trebui să fie modificată în consecință. După adoptarea prezentului regulament, Directiva 2002/58/CE ar trebui să fie revizuită în special pentru a se asigura coerența cu prezentul regulament.”

2.2 Dispoziții relevante din directiva-cadru

10. Articolul 2 litera (g) din directiva-cadru⁵ definește o „autoritate națională de reglementare” ca

„organismul sau organismele însărcinate de un stat membru cu oricare din sarcinile de reglementare desemnate în prezenta directivă sau în directivele speciale;”

11. Articolul 2 litera (l) din directiva-cadru prevede următoarele:

„«directive speciale» înseamnă Directiva 2002/20/CE (directiva privind autorizarea), Directiva 2002/19/CE (directiva privind accesul), Directiva 2002/22/CE (directiva privind serviciul universal) și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva privind viața privată și comunicațiile electronice);”

12. Articolul 3 alineatul (1) din directiva-cadru prevede următoarele:

„Statele membre se asigură că fiecare sarcină încredințată autorităților naționale de reglementare prin prezenta directivă și prin directivele speciale este îndeplinită de un organism competent.”

2.3 Dispoziții relevante din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice

13. Articolul 1 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede următoarele:

„Prevederile prezentei directive precizează și completează [Regulamentul (UE) 2016/679] în scopurile menționate la alineatul (1). Mai mult, acestea sunt menite a asigura protecția intereselor legitime ale abonaților persoane juridice.”⁶

---

⁵ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directiva-cadru).

14. Articolul 2 litera (f) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede următoarele:

„«acordul» unui abonat sau utilizator înseamnă consimțământul acordat de persoana vizată prevăzut de [Regulamentul (UE) 2016/679];”.

15. Articolul 15 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede următoarele:

„Dispozițiile capitolului III cu privire la măsuri judiciare, responsabilitate și sancțiuni din [Regulamentul (UE) 2016/679] se aplică în privința dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu prezenta directivă și cu privire la drepturile individuale ce decurg din prezenta directivă.”

16. Articolul 15 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede următoarele:

„[Comitetul European pentru Protecția Datelor] va îndeplini de asemenea sarcinile menționate la [articolul 70 din Regulamentul (UE) 2016/679] cu privire la chestiunile reglementate de prezenta directivă, respectiv la protejarea drepturilor și libertăților fundamentale și a intereselor legitime în sectorul comunicațiilor electronice.”

17. Articolul 15a, intitulat „Punerea în aplicare și executarea”, prevede următoarele:

„(1) Statele membre stabilesc regimul penalităților, inclusiv sancțiuni penale, dacă este cazul, aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în baza prezentei directive și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura de punerea în aplicare a acestora. [...]

(2) Fără a se aduce atingere niciunei căi de atac judiciare care ar putea fi disponibilă, statele membre se asigură că autoritatea națională competentă și, atunci când este cazul, alte organisme naționale, dispun de competența de a ordona încetarea încălcărilor menționate la alineatul (1).

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente și, atunci când este cazul, alte organisme naționale dețin competențele de investigație și resursele necesare, inclusiv posibilitatea de a obține orice informație relevantă care s-ar putea dovedi necesară în vederea monitorizării și aplicării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.

(4) Autoritățile naționale de reglementare competente pot adopta măsuri pentru a asigura o cooperare transfrontalieră eficientă privind aplicarea legilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și pentru a crea condiții armonizate pentru furnizarea de servicii care presupun fluxuri transfrontaliere de date.

---

⁶ În conformitate cu articolul 94 alineatul (2) din RGPD, toate trimiterile la Directiva 95/46/CE din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice au fost înlocuite cu „[Regulamentul (UE) 2016/679]”, iar trimiterile la „Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal instituit prin articolul 29 din Directiva 95/46/CE” au fost înlocuite cu trimiteri la „[Comitetul European pentru Protecția Datelor]”.

Autoritățile naționale de reglementare furnizează Comisiei, în timp util înainte de adoptarea unor astfel de măsuri, un rezumat al motivelor acțiunii, cerințele preconizate și derularea propusă a acțiunii. Comisia poate, după examinarea acestor informații și după consultarea ENISA și a [Comitetului European pentru Protecția Datelor], să formuleze observații sau recomandări pe marginea lor, în special pentru a se asigura că măsurile avute în vedere nu afectează negativ funcționarea pieței interne. Autoritățile naționale de reglementare țin seama într-o cât mai mare măsură de observațiile sau de recomandările Comisiei atunci când iau o decizie asupra măsurilor.”

18. Considerentul 10 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede următoarele:

„În sectorul comunicațiilor electronice, [Regulamentul (UE) 2016/679] se aplică în special acelor chestiuni care privesc protejarea drepturilor și libertăților fundamentale care nu sunt acoperite în mod anume de dispozițiile prezentei directive, inclusiv obligațiile operatorului și drepturile persoanelor fizice. [Regulamentul (UE) 2016/679] se aplică serviciilor de telecomunicații non-publice.”

3 DOMENIUL DE APLICARE AL PREZENTULUI AVIZ

19. RGPD are drept scop protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și în special dreptul acestora la protecția datelor cu caracter personal, precum și asigurarea liberei circulații a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii.⁷ Pentru a îndeplini acest obiectiv, RGPD stabilește normele comune privind prelucrarea datelor, în vederea asigurării unei protecții uniforme și eficiente a datelor cu caracter personal în întreaga Uniune și a preîntâmpinării discrepanțelor care împiedică libera circulație a datelor cu caracter personal în cadrul pieței interne. Normele sunt menite să asigure un echilibru între beneficiile (potențiale) și dezavantajele (potențiale) ale prelucrării datelor.
20. Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede armonizarea dispozițiilor naționale, lucru necesar în vederea asigurării unui nivel echivalent de protecție a drepturilor și a libertăților fundamentale, în special a dreptului la confidențialitate și la respectarea vieții private, în domeniul prelucrării de date cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice și a asigurării liberei circulații a acestor date și a serviciilor și echipamentelor de comunicații electronice în interiorul Uniunii.⁸ Prin urmare, Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice urmărește să asigure respectarea drepturilor stabilite la articolele 7 și 8 din Cartă. În această privință, Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice „precizează și completează” dispozițiile RGPD, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice⁹.
21. Întrebările adresate Comitetului se limitează la prelucrarea care implică domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. Pentru a aduce clarificări suplimentare privind domeniul de aplicare al prezentului aviz, următoarele secțiuni clarifică:

---

⁷ Articolul 1 din RGPD.

⁸ Articolul 1 alineatul (1) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice.

⁹ Articolul 1 alineatele (1)-(2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice; de interpretat în lumina articolului 94 alineatul (2) din RGPD.

- cazurile în care nu există nicio interacțiune între RGPD și Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice deoarece chestiunea nu intră în domeniul de aplicare al RGPD;
- cazurile în care nu există nicio interacțiune între RGPD și Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice deoarece chestiunea nu intră în domeniul de aplicare al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice; precum și
- cazurile în care există o interacțiune între RGPD și Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice deoarece prelucrarea implică domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.

3.1 Chestiuni care nu intră în domeniul de aplicare al RGPD

22. În principiu, domeniul de aplicare material al RGPD acoperă orice formă de prelucrare a datelor cu caracter personal, indiferent de tehnologia folosită.¹⁰ RGPD nu se aplică în cazurile în care:
- nu sunt prelucrate date cu caracter personal (de exemplu, un număr de telefon al unui serviciu automat pentru relații cu clienții al unei persoane juridice sau adresa IP a unui fotocopiator digital dintr-o rețea a unei întreprinderi nu constituie date cu caracter personal);
  - activitățile nu intră în domeniul de aplicare material al RGPD, luând în considerare articolul 2 alineatele (2) și (3) din RGPD; sau
  - activitățile nu intră în domeniul de aplicare teritorial al RGPD¹¹.

3.2 Chestiuni care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice

23. O caracteristică a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice este că două dintre dispozițiile sale au un domeniu de aplicare mai larg decât celelalte dispoziții, pentru care domeniul de aplicare este limitat la furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul rețelelor publice de comunicații. Prin urmare, astfel cum se subliniază în secțiunile de mai jos, trebuie să se răspundă la două întrebări pentru a determina dacă o activitate intră sau nu în domeniul de aplicare material al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.

3.2.1 Domeniul de aplicare material general al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice

24. Potrivit articolului 3 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice, aceasta se aplică *„prelucrării de date cu caracter personal legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul rețelelor publice de comunicații din cadrul Comunității, inclusiv al rețelelor publice de comunicații care presupun colectarea de date și dispozitive de identificare.”*
25. Ca atare, Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice se referă, în primul rând, la serviciile de comunicații electronice destinate publicului și la rețelele de comunicații electronice¹².

---

¹⁰ A se vedea, de asemenea, considerentul 46 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice.

¹¹ Articolul 3 din RGPD. A se vedea Orientările CEPD nr. 3/2018 privind domeniul de aplicare teritorial al RGPD (articolul 3), 16 noiembrie 2018.

¹² Document de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluare ex-post REFIT a Directivei 2002/58/CE (Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice), COM SWD(2017)005 final, p. 20; Raport către Comisie intitulat „Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice: evaluarea transpunerii, a eficacității și a compatibilității cu propunerea de Regulament privind protecția datelor” („ePrivacy Directive: assessment of transposition, effectiveness and compatibility with proposed Data Protection Regulation”), SMART 2013/0071, p. 24 și următoarele.

Codul european al comunicațiilor electronice¹³ prevede că sunt incluse în domeniul de aplicare al directivei serviciile care sunt echivalente din punct de vedere funcțional cu serviciile de comunicații electronice.

---

¹³ Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (Codul european al comunicațiilor electronice).

26. În ceea ce privește domeniul de aplicare material general, Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice se aplică în cazurile în care fiecare dintre condițiile de mai jos sunt îndeplinite:
- serviciul este un serviciu de comunicații electronice (SCE)¹⁴;
  - serviciul este oferit prin intermediul unei rețele de comunicații electronice¹⁵;
  - serviciul și rețeaua sunt destinate publicului¹⁶;
  - serviciul și rețeaua sunt oferite în UE.
27. Activitățile care nu îndeplinesc toate criteriile de mai sus nu intră, în general, în domeniul de aplicare al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.

Exemple:

O rețea a unei întreprinderi care este accesibilă numai angajaților în scopuri profesionale nu constituie un serviciu de comunicații „destinat publicului”. Drept urmare, transmiterea unor date de localizare prin intermediul unei astfel de rețele nu intră în domeniul de aplicare material al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.¹⁷

Un serviciu de sincronizare a orei trimite un semnal prin intermediul unei rețele de comunicații electronice către toate ceasurile care aderă la protocolul său de sincronizare (un număr nedeterminat de destinatari). Acest serviciu este un serviciu de radiodifuziune și nu un serviciu de comunicații în actualul context și nu intră, de asemenea, în domeniul de aplicare material al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.

¹⁴ Articolul 2 litera (d) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice precizează că „comunicație” înseamnă „orice informație trimisă sau transmisă între un număr finit de părți prin intermediul unui serviciu public de comunicații electronice” și exclude serviciile de radiodifuziune, care, teoretic, sunt destinate unei audiențe potențial nelimitate. Termenul „serviciu de comunicații electronice” este definit în prezent la articolul 2 litera (d) din directiva-cadru, deși, începând cu 21 decembrie 2020, va fi definit la articolul 2 alineatul (4) din Codul european al comunicațiilor electronice.

¹⁵ Termenul „rețea de comunicații electronice” este definit în prezent la articolul 2 litera (a) din directiva-cadru, deși, începând cu 21 decembrie 2020, va fi definit la articolul 2 alineatul (1) din Codul european al comunicațiilor electronice.

¹⁶ Un serviciu destinat publicului este un serviciu disponibil pentru toți membrii publicului în mod egal, și nu numai serviciile aflate în proprietate publică. Comparare: AEPD, Avizul nr. 5/2016, Aviz preliminar al Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind revizuirea Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice (Directiva 2002/58/CE), p. 12, și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind statutul și punerea în aplicare a Directivei 90/388/CEE privind concurența pe piețele de servicii de telecomunicații, COM(95) 113 final, 4.4.1995, p. 14.

¹⁷ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluare ex-post REFIT a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice (Directiva 2002/58/CE), COM SWD(2017)005 final, p. 21, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017SC0005&from=EN>; Raportul către Comisie intitulat „Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice: evaluarea transpunerii, a eficacității și a compatibilității cu propunerea de Regulament privind protecția datelor” („ePrivacy Directive: assessment of transposition, effectiveness and compatibility with proposed Data Protection Regulation”), SMART 2013/0071, p. 14, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/eprivacy-directive-assessment-transposition-effectiveness-and-compatibility-proposed-data>.

3.2.2 Domeniul de aplicare material extins prevăzut la articolul 5 alineatul (3) și la articolul 13 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice

28. Obiectivul general al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice este de a asigura protecția drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanelor atunci când acestea utilizează rețelele de comunicații electronice¹⁸. În sensul acestui obiectiv, articolul 5 alineatul (3) și articolul 13 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice se aplică furnizorilor de servicii de comunicații electronice, precum și operatorilor de site-uri web (de exemplu, pentru cookie-uri) sau altor întreprinderi (de exemplu, pentru marketing direct)¹⁹.

Exemple:

Serviciile privind motoarele de căutare, care stochează sau accesează cookie-uri pe echipamentul terminal al unui utilizator, intră în domeniul de aplicare material extins al articolului 5 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice²⁰.

Poșta electronică nesolicitată trimisă de către un operator al unui site web în scopuri de marketing direct intră, de asemenea, în domeniul de aplicare material extins al articolului 13 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice²¹.

3.3 Chestiuni care intră în domeniul de aplicare material atât al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, cât și al RGPD

29. Există multe exemple de activități de prelucrare care implică domeniul de aplicare material atât al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, cât și al RGPD. Un exemplu clar este folosirea cookie-urilor. În Avizul său privind publicitatea comportamentală online, Grupul de Lucru „Articolul 29” indică faptul că:

„În cazul în care, ca urmare a introducerii și recuperării informațiilor prin intermediul modulelor cookie sau al unor dispozitive similare, informațiile colectate pot fi considerate

---

¹⁸ Articolul 1 alineatul (1) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede următoarele: „Prezenta directivă prevede armonizarea dispozițiilor naționale, lucru necesar în vederea asigurării unui nivel echivalent de protecție a drepturilor și a libertăților fundamentale, în special a dreptului la confidențialitate și la respectarea vieții private, în domeniul prelucrării de date cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice și a asigurării liberei circulații a acestor date și a serviciilor și echipamentelor de comunicații electronice în interiorul Comunității.”

¹⁹ Grupul de Lucru pentru protecția datelor instituit în temeiul articolului 29, Avizul nr. 2/2010 privind publicitatea comportamentală online, 22 iunie 2010, WP171, secțiunea 3.2.1, p. 9. Avizul nr. 1/2008 privind aspecte de protecție a datelor legate de motoarele de căutare (WP148), secțiunea 4.1.3, p. 12; Raportul către Comisie intitulat „Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice: evaluarea transpunerii, a eficacității și a compatibilității cu propunerea de Regulament privind protecția datelor” („ePrivacy Directive: assessment of transposition, effectiveness and compatibility with proposed Data Protection Regulation”), SMART 2013/0071, p. 9.

²⁰ Avizul nr. 1/2008 privind aspecte de protecție a datelor legate de motoarele de căutare (WP148), secțiunea 4.1.3, p. 12.

²¹ Avizul nr. 1/2008 privind aspecte de protecție a datelor legate de motoarele de căutare (WP148), secțiunea 4.1.3, p. 12.

date cu caracter personal, pe lângă articolul 5 alineatul (3) se aplică, de asemenea, Directiva 95/46/CE.”²²

30. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) confirmă faptul că este posibil ca prelucrarea să intre, în același timp, în domeniul de aplicare material atât al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, cât și al RGPD. În cauza *Wirtschaftsakademie*²³, CJUE a aplicat Directiva 95/46/CE în ciuda faptului că prelucrarea vizată implica și operațiuni de prelucrare care intrau în domeniul de aplicare material al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. În cauza pendinte *Fashion ID*, avocatul general a exprimat opinia potrivit căreia ambele seturi de norme pot fi aplicate într-o cauză care implică plugin-uri sociale și cookie-uri.²⁴
31. Deși RGPD a înlocuit Directiva 95/46/CE la 25 mai 2018, analizele efectuate de CJUE și de Grupul de Lucru instituit prin articolul 29, potrivit cărora ambele acte juridice se pot aplica în același timp, sunt relevante. Considerentul 30 din RGPD detaliază definiția privind „identificatorii online” într-un mod care sprijină interpretarea faptului că prelucrarea datelor cu caracter personal poate implica domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice:
- „Persoanele fizice pot fi asociate cu identificatorii online furnizați de dispozitivele, aplicațiile, instrumentele și protocoalele lor, cum ar fi adresele IP, identificatorii cookie sau alți identificatori precum etichetele de identificare prin frecvențe radio. Aceștia pot lăsa urme care, în special atunci când sunt combinate cu identificatori unici și alte informații primite de servere, pot fi utilizate pentru crearea de profiluri ale persoanelor fizice și pentru identificarea lor.”*
32. De remarcat în special faptul că „adresele IP” și „identificatorii cookie” sunt menționați în considerentul 30, care indică faptul că adresele IP și identificatorii cookie ar putea fi combinați cu alți „identificatori unici” și alte informații primite de servere pentru crearea de profiluri ale persoanelor fizice.
33. Pe de altă parte, atunci când clarifică domeniul său de aplicare material (conceptul de date cu caracter personal), textul însuși al RGPD se referă în mod explicit la activitățile de prelucrare care implică, de asemenea, cel puțin parțial, domeniul de aplicare material al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.
34. Un alt exemplu de activitate care implică domeniul de aplicare material atât al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, cât și al RGPD este relația cu clienții dintre furnizorii de servicii de comunicații electronice și persoana fizică care utilizează aceste servicii, ceea ce implică, pe de o parte, prelucrarea de date cu caracter personal legate de clienți, și care intră, de asemenea, în sfera de aplicare a unor norme specifice, de exemplu referitoare la bazele de date privind abonații, facturile detaliate, identificarea liniei apelante. Datele de transfer și datele de localizare generate de

---

²² Grupul de Lucru pentru protecția datelor instituit în temeiul articolului 29, Avizul nr. 2/2010 privind publicitatea comportamentală online, 22 iunie 2010, WP171, p. 9. A se vedea, de asemenea, Avizul nr. 1/2008 privind aspecte de protecție a datelor legate de motoarele de căutare, WP148, secțiunea 4.1.3, pp. 12-139.

²³ CJUE, C-210/16, 5 iunie 2018, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388. A se vedea, în special, punctele 33-34.

²⁴ Concluziile avocatului general Bobek în cauza *Fashion ID*, C-40/17, 19 decembrie 2018, ECLI:EU:C:2018:1039. A se vedea, în special, punctele 111-115.

serviciile de comunicații electronice pot implica, de asemenea, prelucrarea de date cu caracter personal, în măsura în care se referă la persoane fizice.

35. În sfârșit, articolul 95 din RGPD și considerentul 173 din RGPD confirmă relația *lex generalis - lex specialis* dintre RGPD și Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice, în măsura în care articolul 95 prevede că RGPD nu impune obligații suplimentare pentru persoanele fizice sau juridice în ceea ce privește prelucrarea în legătură cu furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului în rețelele de comunicații publice din Uniune, cu privire la aspectele pentru care acestora le revin obligații specifice cu același obiectiv prevăzut în Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice.

***

36. Prezentul aviz urmărește să clarifice competența, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor, în ceea ce privește situațiile care implică domeniul de aplicare material atât al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, cât și al RGPD, astfel cum s-a menționat pe scurt în secțiunile anterioare. Următoarele secțiuni descriu unele cazuri de interacțiune între dispozițiile Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice și ale RGPD și modul în care fiecare seturi de norme interrelaționează.

4 INTERACȚIUNEA DINTRE DIRECTIVA PRIVIND VIAȚA PRIVATĂ ȘI COMUNICAȚIILE ELECTRONICE ȘI RGPD

37. Deși există o suprapunere în ceea ce privește domeniul de aplicare material între Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice și RGPD, acest lucru nu duce în mod necesar la un conflict între norme. Pe lângă faptul că acest lucru este evident dacă se realizează o lectură în paralel a diferitelor dispoziții, articolul 1 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede în mod expres faptul că „[p]revederile prezentei directive precizează și completează Directiva 95/46/CE [...]”.²⁵ Pentru a înțelege interacțiunea dintre Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice și RGPD, trebuie să se clarifice mai întâi sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice. Apoi, vor fi clarificate înțelesul și implicațiile articolului 95 din RGPD.

4.1 „Precizează”

38. O serie de dispoziții din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice „precizează” dispozițiile RGPD în ceea ce privește prelucrarea de date cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice. În conformitate cu principiul *lex specialis derogat legi generali*, dispozițiile speciale au prioritate față de normele generale în situațiile pe care acestea urmăresc în mod specific să le reglementeze²⁶. În situațiile în care Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice „precizează” dispozițiile RGPD (și anume prevede dispoziții specifice), dispozițiile (specifice) ale Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, în calitate de „*lex specialis*”, au întâietate asupra dispozițiilor (mai generale) ale RGPD²⁷. Cu toate acestea, orice prelucrare de date cu caracter personal, care nu este în mod specific guvernată de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice (sau pentru care Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice nu cuprinde o „normă specifică”), se supune în continuare dispozițiilor RGPD.
39. Un exemplu de situație în care Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice „precizează” dispozițiile RGPD poate fi găsit la articolul 6 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice, care se referă la prelucrarea așa-numitelor „date de transfer”. În general, prelucrarea datelor cu caracter personal poate fi justificată pe baza oricăruia dintre temeiurile juridice menționate la articolul 6 din RGPD. Cu toate acestea, furnizorul unui serviciu de comunicații electronice nu poate aplica toate temeiurile juridice posibile oferite de articolul 6 din RGPD prelucrării datelor de transfer, deoarece articolul 6 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice limitează în mod explicit condițiile în care datele de transfer, inclusiv datele cu caracter personal, pot fi prelucrate. În acest caz, dispozițiile specifice ale Directivei privind viața privată și

---

²⁵ Articolul 94 alineatul (2) din RGPD prevede că trimiterile la Directiva 95/46/CE abrogată vor fi considerate ca trimiteri la RGPD.

²⁶ Hotărârea CJUE în cauzele conexe T-60/06 RENV II și T-62/06 RENV II, 22 aprilie 2016, ECLI:EU:T:2016:233, la punctul 81.

²⁷ Grupul de Lucru pentru protecția datelor instituit în temeiul articolului 29, Avizul nr. 2/2010 privind publicitatea comportamentală online, 22 iunie 2010, WP171, p. 10.

comunicațiile electronice trebuie să aibă întâietate asupra dispozițiilor mai generale ale RGPD. Cu toate acestea, articolul 6 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice nu limitează aplicarea altor dispoziții ale RGPD, cum ar fi drepturile persoanei vizate. Și nici nu interzice cerința potrivit căreia prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să fie legală și echitabilă [articolul 5 alineatul (1) din RGPD].

40. O situație similară poate fi constatată în ceea ce privește articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice, în măsura în care informațiile stocate în echipamentul terminal al utilizatorului final constituie date cu caracter personal. Articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede că, în general, este necesar un acord prealabil pentru stocarea de informații sau pentru dobândirea accesului la informațiile deja stocate în echipamentul terminal al unui abonat sau al unui utilizator²⁸. În măsura în care informațiile stocate în echipamentele terminale ale utilizatorilor finali constituie date cu caracter personal, articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice are întâietate asupra articolului 6 din RGPD în ceea ce privește activitatea de stocare sau dobândirea accesului la aceste informații. Același rezultat este obținut ca urmare a interacțiunii dintre articolul 6 din RGPD și articolele 9 și 13 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice. Deși aceste articole necesită consimțământul pentru acțiunile specifice pe care le descriu, operatorul nu se poate baza pe toate temeiurile juridice posibile prevăzute de articolul 6 din RGPD.
41. Un corolar al principiului „*lex specialis*” este faptul că există doar o derogare de la norma generală în măsura în care dispoziția legislativă care reglementează un domeniu specific cuprinde o normă specială. Elementele concrete ale situației trebuie să fie analizate cu atenție pentru a identifica modul în care se aplică derogarea, în special în situații în care datele sunt supuse mai multor tipuri diferite de prelucrare, fie în mod simultan, fie în mod secvențial.

Exemplu:

Un intermediar al schimbului de informații creează profiluri pe baza informațiilor legate de comportamentul de navigare pe internet al persoanelor, colectate prin folosirea cookie-urilor, însă care pot include și date cu caracter personal obținute din alte surse (de exemplu, „parteneri comerciali”). Într-o astfel de situație, un subansamblu al prelucrării respective, și anume introducerea sau citirea unor cookie-uri, trebuie să respecte dispozițiile naționale care transpun articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice. De asemenea, pentru a fi legală, prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal obținute prin cookie-uri trebuie să aibă ca temei juridic și articolul 6 din RGPD²⁹.

4.2 „Completează”

²⁸ De asemenea, în temeiul articolului 5 alineatul (3), informațiile din echipamentul terminal al unui abonat sau al unui utilizator pot să fie stocate sau accesate în măsura în care acest lucru reprezintă o stocare sau un acces tehnic cu unicul scop de a efectua transmisia comunicării printr-o rețea de comunicații electronice sau în cazul în care acest lucru este strict necesar în vederea furnizării de către furnizor a unui serviciu al societății informaționale cerut în mod explicit de către abonat sau utilizator.

²⁹ Deși autoritățile pentru protecția datelor nu pot aplica articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice (cu excepția cazului în care legislația națională le conferă această competență), acestea ar trebui să țină cont de faptul că întregul proces de prelucrare implică activități specifice pentru care organismul legislativ al UE s-a străduit să furnizeze o protecție suplimentară cu scopul de a evita subminarea acestei protecții.

42. Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice cuprinde, de asemenea, dispoziții care „completează” RGPD în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice. De exemplu, mai multe dispoziții ale Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice vizează să protejeze „abonații” și „utilizatorii” unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului. Abonații unui serviciu public de comunicații electronice pot fi persoane fizice sau juridice. Completând prevederile RGPD, Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice protejează drepturile fundamentale ale persoanelor fizice și mai ales dreptul la confidențialitate, precum și interesele legitime ale persoanelor juridice.³⁰

4.3 Sensul articolului 95 din RGPD

43. Articolul 95 din RGPD prevede că regulamentul „nu impune obligații suplimentare pentru persoanele fizice sau juridice în ceea ce privește prelucrarea în legătură cu furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului în rețelele de comunicații publice din Uniune, cu privire la aspectele pentru care acestora le revin obligații specifice cu același obiectiv prevăzut în Directiva 2002/58/CE.” (sublinierea a fost adăugată).
44. Articolul 95 din RGPD urmărește așadar să evite impunerea unor sarcini administrative inutile operatorilor, care, în caz contrar, ar fi supuși unor sarcini administrative similare, însă nu chiar identice. Un exemplu care ilustrează aplicarea acestui articol se referă la obligația de notificare a încălcării securității datelor cu caracter personal, care este prevăzută deopotrivă de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice³¹ și de RGPD³². Ambele prevăd obligația de a asigura securitatea, precum și obligația de a notifica autorității naționale competente și, respectiv, autorității pentru protecția datelor încălcările securității datelor cu caracter personal. Aceste obligații se aplică în paralel în temeiul a două texte legislative diferite, în funcție de domeniile lor de aplicare respective. În mod evident, o obligație de notificare în temeiul ambelor acte, pe de o parte, în conformitate cu RGPD și, pe de altă parte, în conformitate cu legislația națională de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, ar constitui o sarcină suplimentară fără beneficii aparente imediate pentru protecția datelor. Potrivit articolului 95 din RGPD, furnizorii de servicii de comunicații electronice care au notificat o încălcare a securității datelor cu caracter personal în conformitate cu legislația națională aplicabilă de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice nu sunt obligați să notifice separat autoritățile pentru protecția datelor în legătură cu aceeași încălcare în temeiul articolului 33 din RGPD.

4.4 Coexistență

45. În cazul în care există dispoziții specifice care reglementează o anumită operațiune de prelucrare sau un set de operațiuni, ar trebui să se aplice dispozițiile specifice (*lex specialis*), în toate celelalte cazuri (și anume, atunci când nicio dispoziție specifică nu reglementează o anumită operațiune de prelucrare sau un set de operațiuni), se aplică norma generală (*lex generalis*).

---

³⁰ Considerentul 12 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice.

³¹ Articolul 4 din Directiva asupra privind viața privată și comunicațiile electronice.

³² Articolele 32-34 din RGPD.

46. Considerentul 173 confirmă faptul că, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal pentru care nu se aplică obligații specifice prevăzute de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice, RGPD se aplică în continuare:

„tuturor aspectelor referitoare la protecția drepturilor și libertăților fundamentale legate de prelucrarea datelor cu caracter personal, care nu fac obiectul unor obligații specifice cu același obiectiv ca cel stabilit în Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului, inclusiv obligațiile privind operatorul și drepturile persoanelor fizice”³³.

47. Considerentul 173 din RGPD reiterează afirmația care este deja stipulată la considerentul 10 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice potrivit căreia: *„În sectorul comunicațiilor electronice, [Regulamentul (UE) 2016/679] se aplică în special acelor chestiuni care privesc protejarea drepturilor și libertăților fundamentale care nu sunt acoperite în mod anume de dispozițiile prezentei directive, inclusiv obligațiile operatorului și drepturile persoanelor individuale.”*
48. De exemplu, un furnizor al unei rețele de comunicații publice sau al unui serviciu public de comunicații electronice trebuie să respecte normele naționale de transpunere a articolului 6 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice referitoare la datele de transfer atunci când prelucrează date necesare pentru facturarea abonatului sau plățile de interconectare. Din cauza absenței dispozițiilor specifice aferente Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice cu privire la, de exemplu, dreptul de acces, se aplică dispozițiile aferente RGPD. În mod similar, considerentul 32 din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice confirmă faptul că, în cazul în care furnizorul unui serviciu de comunicații electronice sau al unui serviciu suplimentar subcontractează prelucrarea datelor cu caracter personal necesare furnizării acestor servicii unui alt furnizor, subcontractarea și prelucrarea ulterioară a datelor ar trebui să respecte pe deplin cerințele referitoare la operatori și la persoanele împuternicite de către operatorul de date personale în conformitate cu RGPD.

***

49. Secțiunile anterioare au descris modul în care dispozițiile aferente Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice și RGPD interacționează în cazul unei prelucrări care implică domeniul de aplicare material al ambelor instrumente.
- Următoarele secțiuni se concentrează pe oferirea unui răspuns la întrebările adresate Comitetului în ceea ce privește competența, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor, pentru cazurile în care, cel puțin parțial, intră sub incidența Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.

---

³³ Considerentul 173 stipulează în continuare că „[p]entru a se clarifica relația dintre prezentul regulament și Directiva 2002/58/CE, respectiva directivă ar trebui să fie modificată în consecință. După adoptarea prezentului regulament, Directiva 2002/58/CE ar trebui să fie revizuită în special pentru a se asigura coerența cu prezentul regulament.” Acest proces de revizuire este încă în curs de desfășurare.

5 ÎN CEEA CE PRIVEȘTE COMPETENȚA, SARCINILE ȘI PREROGATIVELE AUTORITĂȚILOR PENTRU PROTECȚIA DATELOR

50. Autoritatea de supraveghere belgiană a adresat Comitetului două întrebări referitoare la competența, sarcinile și prerogativelor autorităților pentru protecția datelor, astfel cum sunt definite la articolele 55-58 din RGPD, întrebări care pot fi reformulate în modul următor:
- Simplul fapt că prelucrarea datelor cu caracter personal implică domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice limitează competențele, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor conferite în temeiul RGPD? Cu alte cuvinte, există un subsansamblu de operațiuni de prelucrare de date care ar trebui să fie excluse din domeniul lor de competență, și, în caz afirmativ, în ce măsură?
  - Atunci când își exercită competențele, sarcinile și prerogativele în temeiul RGPD, autoritățile pentru protecția datelor ar trebui să ia în considerare dispozițiile Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice (de exemplu, în cazul evaluării legalității unei prelucrări), și, în caz afirmativ, în ce măsură? Cu alte cuvinte, autoritățile pentru protecția datelor ar trebui să ia în considerare încălcările normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice sau ar trebui să le ignore atunci când evaluează conformitatea cu RGPD, și, în caz afirmativ, în ce condiții?
51. Cu titlu preliminar, ar trebui să se ia în considerare faptul că statele membre trebuie să asigure eficacitatea deplină a legislației UE, în special prin instituirea unor mecanisme adecvate de asigurare a respectării dispozițiilor. Această obligație se bazează pe principiul cooperării loiale prevăzut de articolul 4 alineatul (3) din TFUE³⁴. Următoarele secțiuni descriu pe scurt dispozițiile privind asigurarea respectării dispozițiilor ale RGPD și, respectiv, ale Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, precum și interacțiunea dintre acestea.

---

³⁴ Articolul 4 alineatul (3) din TUE prevede că: „În temeiul principiului cooperării loiale, Uniunea și statele membre se respectă și se ajută reciproc în îndeplinirea misiunilor care decurg din tratate. Statele membre adoptă orice măsură generală sau specială pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor care decurg din tratate sau care rezultă din actele instituțiilor Uniunii. Statele membre facilitează îndeplinirea de către Uniune a misiunii sale și se abțin de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii.”

5.1 Asigurarea respectării dispozițiilor RGPD

52. RGPD prevede asigurarea respectării dispozițiilor sale de către autoritățile independente pentru protecția datelor. În această privință, ar trebuie să se ia în considerare, de asemenea, faptul că articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta) prevede că prelucrarea datelor cu caracter personal este supusă controlului unei autorități independente:

„Articolul 8 Protecția datelor cu caracter personal

(1) *Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.*

(2) Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. *Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora.*

(3) Respectarea acestor norme se supune controlului unei autorități independente.”

53. Autoritățile pentru protecția datelor dispun de un mandat juridic în această privință, astfel cum este stabilit la articolul 51 alineatul (1) din RGPD, care constă în monitorizarea aplicării RGPD, în vederea protejării drepturilor și libertăților fundamentale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea și în vederea facilitării liberei circulații a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii.
54. RGPD cuprinde o excepție și o posibilitate de derogare de la acest mandat:
- competența autorităților de supraveghere nu include prelucrarea datelor cu caracter personal de către instanțele care acționează în exercițiul funcției lor judiciare [articolul 55 alineatul (3) din RGPD];
  - pentru prelucrarea efectuată în scopuri jurnalistice sau în scopul exprimării academice, artistice sau literare, statele membre pot să prevadă exonerări sau derogări, printre altele, de la capitolul VI (autorități de supraveghere independente) și VII (cooperare și coerență) din RGPD (articolul 85 din RGPD).

În plus, prerogativele autorităților pentru protecția datelor pot fi extinse în conformitate cu articolul 58 alineatul (6) din RGPD și pot, mai ales, să acorde competența de a aplica sancțiuni autorităților și organismelor publice, în cazul în care un stat membru prevede acest lucru în legislația națională [articolul 83 alineatul (7) din RGPD].

Deoarece sunt excepții de la norma generală, aceste dispoziții trebuie să fie înțelese în sens restrâns.

55. Atunci când RGPD limitează sau permite derogări în privința competențelor, sarcinilor și prerogativelor autorităților pentru protecția datelor, acest lucru este explicit. De asemenea, RGPD nu exclude nicidecum autoritățile pentru protecția datelor de la exercitarea competențelor, sarcinilor și prerogativelor lor în ceea ce privește prelucrarea, în măsura în care aceasta implică domeniul de aplicare material al RGPD. Prin urmare, se pune așadar întrebarea dacă organismul legislativ al UE a preconizat sau a permis o derogare cu privire la competența generală a autorităților pentru protecția

datelor în cazurile în care dispozițiile Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice se aplică prelucrării în cauză.

5.2 Asigurarea respectării dispozițiilor Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice

56. Asigurarea respectării dispozițiilor Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice este strâns legată de directiva-cadru³⁵, care stipulează, la articolul 3 alineatul (1), că „[s]tatele membre se asigură că fiecare sarcină încredințată autorităților naționale de reglementare prin prezenta directivă și prin directivele speciale este îndeplinită de un organism competent³⁶.”
57. Articolul 2 litera (g) din directiva-cadru definește o „autoritate națională de reglementare” ca
„organismul sau organismele însărcinate de un stat membru cu oricare din sarcinile de reglementare desemnate în prezenta directivă și în directivele speciale.”
58. Statele membre au ales moduri diferite de a încredința uneia sau mai multor entități sarcina de asigurare a respectării normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.³⁷ Acest nivel de variație este posibil, întrucât Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice stabilește doar unele scopuri generale care trebuie atinse de statele membre în acest domeniu.
59. Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice nu stipulează faptul că doar un singur organism național este competent pentru asigurarea respectării dispozițiilor sale. De fapt, articolul 15a din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede că mai multe organisme naționale pot fi competente pentru a asigura respectarea dispozițiilor sale. Articolul 15a stipulează, de asemenea, dispoziții legate de punerea în aplicare și de asigurarea respectării dispozițiilor directivei de către statele membre, inclusiv faptul că statele membre sunt obligate să stabilească norme privind sancțiunile, să acorde competența de a ordona încetarea încălcărilor, să acorde puteri de investigare și resurse etc., după cum urmează:

„(1) Statele membre stabilesc regimul penalităților, inclusiv sancțiuni penale, dacă este cazul, aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în baza prezentei directive și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura de punerea în aplicare a acestora. Penalitățile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și descurajatoare și se pot aplica pentru a acoperi perioada oricărei încălcări, chiar dacă încălcarea a fost rectificată ulterior. Statele membre notifică acest regim Comisiei până la 25 mai 2011 și o informează în cel mai scurt timp cu privire la orice modificare ulterioară a acestor sancțiuni.”

---

³⁵ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru), astfel cum a fost modificată.

³⁶ Articolul 2 litera (l) din directiva-cadru clarifică faptul că „«directive speciale» înseamnă Directiva 2002/20/CE (Directiva privind autorizarea), Directiva 2002/19/CE (Directiva privind accesul), Directiva 2002/22/CE (Directiva privind serviciul universal) și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice).”

³⁷ Raportul către Comisie intitulat „Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice: evaluarea transpunerii, a eficacității și a compatibilității cu propunerea de Regulament privind protecția datelor” („ePrivacy Directive: assessment of transposition, effectiveness and compatibility with proposed Data Protection Regulation”), SMART 2013/0071, p. 33 și următoarele.

(2) Fără a se aduce atingere niciunei căi de atac judiciare care ar putea fi disponibilă, statele membre se asigură că autoritatea națională competentă și, atunci când este cazul, alte organisme naționale, dispun de competența de a ordona încetarea încălcărilor menționate la alineatul (1).

(3) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente și, atunci când este cazul, alte organisme naționale dețin competențele de investigație și resursele necesare, inclusiv posibilitatea de a obține orice informație relevantă care s-ar putea dovedi necesară în vederea monitorizării și aplicării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.

(4) Autoritățile naționale de reglementare competente pot adopta măsuri pentru a asigura o cooperare transfrontalieră eficientă privind aplicarea legilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și pentru a crea condiții armonizate pentru furnizarea de servicii care presupun fluxuri transfrontaliere de date.”

60. În plus, articolul 15 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice cuprinde o dispoziție care face trimitere la dispozițiile Directivei 95/46/CE privind măsurile judiciare, responsabilitatea și sancțiunile, care trebuie interpretată în prezent ca o trimitere la RGPD:

„Dispozițiile capitolului III cu privire la măsuri judiciare, responsabilitate și sancțiuni din Directiva 95/46/CE se aplică în privința dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu prezenta directivă și cu privire la drepturile individuale ce decurg din prezenta directivă.”

61. De asemenea, articolul 15 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede următoarele:

„Grupul[ui] de Lucru pentru Protecția Indivizilor în privința Prelucrării de Date Personale constituit în conformitate cu articolul 29 al Directivei 95/46/CE va îndeplini de asemenea sarcinile menționate la articolul 30 al directivei numite anterior cu privire la chestiunile reglementate de prezenta directivă, respectiv la protejarea drepturilor și libertăților fundamentale și a intereselor legitime în sectorul comunicațiilor electronice.”³⁸

5.3 Asigurarea respectării dispozițiilor în cazurile de suprapunere a RGPD și a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice

62. Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice precizează și completează RGPD și, în plus, face trimitere la dispozițiile acestuia privind măsurile judiciare, responsabilitatea și sancțiunile

---

³⁸ Articolul 15 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede că „Grupul[ui] de Lucru pentru Protecția Indivizilor în privința Prelucrării de Date Personale constituit în conformitate cu articolul 29 al Directivei 95/46/CE va îndeplini de asemenea sarcinile menționate la articolul 30 al directivei numite anterior cu privire la chestiunile reglementate de prezenta directivă, respectiv la protejarea drepturilor și libertăților fundamentale și a intereselor legitime în sectorul comunicațiilor electronice.”

Articolul 94 alineatul (2) prevede că „Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament. Trimiterile la Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal instituit prin articolul 29 din Directiva 95/46/CE se interpretează ca trimiteri la Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin prezentul regulament.”

Prin urmare, articolul 30 din Directiva 95/46/CE va fi interpretat ca o trimitere la secțiunile relevante ale articolului 70 din RGPD (Sarcinile Comitetului).

[articolul 15 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice interpretat în lumina articolului 94 din RGPD].

5.3.1 Întrebarea nr. 1: Există anumite operațiuni de prelucrare a datelor care nu intră în competența autorităților pentru protecția datelor?

- *Simplul fapt că prelucrarea datelor cu caracter personal implică domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice limitează competențele, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor conferite în temeiul RGPD? Cu alte cuvinte, există un subansamblu de operațiuni de prelucrare a datelor pe care acestea ar trebui să le excludă din domeniul lor de competență, și, în caz afirmativ, care dintre operațiunile de prelucrare sunt excluse?*
63. În temeiul RGPD, statele membre au obligația de a fi desemnat una sau mai multe autorități de supraveghere. Sunt cazuri în care statele membre au desemnat aceeași autoritate care să fie competentă (parțial) pentru asigurarea punerii în aplicare la nivel național a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, dar și alte cazuri în care au optat pentru una sau mai multe autorități diferite, de exemplu o autoritate națională de reglementare a telecomunicațiilor (ANR), o organizație de protecție a consumatorilor sau un minister.
64. Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice oferă statelor membre flexibilitate în ceea ce privește alegerea autorității sau a organismului care are sarcina de a asigura respectarea dispozițiilor sale.
65. În timp ce Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice face trimitere la dispozițiile RGPD în ceea ce privește măsurile judiciare, responsabilitatea și sancțiunile [articolul 15 alineatul (2) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice], articolul 15a alineatul (1) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice detaliază dispozițiile privind „punerea în aplicare și executarea” Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. De exemplu, articolul 15a alineatul (1) prevede că „Statele membre stabilesc regimul penalităților, inclusiv sancțiuni penale, dacă este cazul, aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în baza prezentei directive și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura de punerea în aplicare a acestora...”. Ca atare, Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede în mod explicit că statele membre au libertatea de a decide cu privire la sancțiuni, iar articolul 15 alineatul (2) nu interferează cu libertatea de apreciere oferită statelor membre cu privire la asigurarea respectării (de exemplu, determinarea organismului care asigură respectarea dispozițiilor Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice)³⁹.
66. În cazul în care legislația națională conferă autorităților pentru protecția datelor competențe de asigurare a respectării dispozițiilor Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, legislația ar trebui, de asemenea, să determine sarcinile și prerogativele autorității pentru protecția datelor în legătură cu asigurarea respectării Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. Autoritatea pentru protecția datelor nu poate în mod automat să se bazeze pe sarcinile

---

³⁹ De remarcat că articolul 15a alineatul (1) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice a fost introdus de Directiva 2009/136/CE (deci de o modificare a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice).

și prerogativele prevăzute în RGPD pentru a lua măsuri pentru asigurarea respectării normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, întrucât aceste sarcini și prerogative sunt legate de asigurarea respectării RGPD. Dreptul intern poate atribui sarcini și prerogative inspirate de RGPD, însă poate, de asemenea, atribui alte sarcini și prerogative autorității pentru protecția datelor de asigurare a respectării normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice în conformitate cu articolul 15a din această directivă.

67. Libertatea de apreciere există doar în cadrul cerințelor și al limitelor stabilite de normele superioare. Articolul 8 alineatul (3) din Cartă prevede ca respectarea normelor pentru protecția datelor cu caracter personal să facă obiectul unui control de către o autoritate independentă⁴⁰.
68. Atunci când prelucrarea datelor cu caracter personal implică domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, autoritățile pentru protecția datelor au competența de a controla subansamblurile procesului de prelucrare care sunt reglementate de normele naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice doar dacă dreptul intern le conferă această competență. Cu toate acestea, competența autorităților pentru protecția datelor în temeiul RGPD rămâne în orice caz neștirbită în ceea ce privește operațiunile de prelucrare care nu fac obiectul unor norme speciale cuprinse în Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice. Această linie de separare nu poate fi modificată de dispozițiile naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice (de exemplu, prin extinderea domeniului de aplicare material dincolo de ceea ce este impus de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice și prin acordarea unei competențe exclusive pentru respectiva dispoziție autorității naționale de reglementare).
69. Autoritățile pentru protecția datelor sunt competente pentru asigurarea respectării RGPD. Simplul fapt că un subansamblu al prelucrării intră în domeniul de aplicare al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice nu limitează competența autorităților pentru protecția datelor conferită în temeiul RGPD.
70. În cazul în care s-a atribuit o competență exclusivă unui organism, altul decât autoritatea pentru protecția datelor, dreptul procedural național determină ce ar trebui să se întâmple atunci când persoanele vizate înaintează totuși plângeri autorității pentru protecția datelor referitoare, de exemplu, la prelucrarea datelor cu caracter personal sub forma unor date de transfer sau date de localizare, la comunicații electronice nesolicitate sau la colectarea unor date cu caracter personal prin utilizarea unor cookie-uri, fără a adresa și o plângere legată de o (potențială) încălcare a RGPD.

---

⁴⁰ Jurisprudența CJUE referitoare la articolul 28 din Directiva 95/46/CE a clarificat cerințele în ceea ce privește independența: A se vedea, de exemplu, Hotărârea din 9 martie 2010, C-518/07 (Comisia/Germania), punctul 17 și următoarele; Hotărârea din 16 octombrie 2012, C-614/10 (Comisia/Austria), punctul 36 și următoarele; Hotărârea din 6 octombrie 2015, C-362/14 (Sfera de siguranță), punctul 41 și următoarele; Hotărârea din 21 decembrie 2016, C-203/15 și C-698/15 (Tele2/Watson), punctul 123.

5.3.2 Întrebarea nr. 2: Dispozițiile naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice sunt excluse din domeniul de competență al autorităților pentru protecția datelor?

- *Atunci când își exercită competențele, sarcinile și prerogativele conferite în temeiul RGPD, autoritățile pentru protecția datelor ar trebui să ia în considerare dispozițiile Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice (de exemplu atunci când evaluează legalitatea unei prelucrări), și, în caz afirmativ, în ce măsură? Cu alte cuvinte, încălcările normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice ar trebui să fie luate în considerare sau să fie lăsate deoparte în momentul evaluării conformității cu RGPD, și, în caz afirmativ, în ce condiții?*
71. Un exemplu ilustrează diferența dintre această întrebare și întrebarea nr. 1. De exemplu, se ia un intermediar al schimbului de date, care creează profiluri pe baza informațiilor obținute din două surse distincte. Prima sursă sunt datele colectate în ceea ce privește comportamentul persoanelor privind navigarea pe internet, prin folosirea identificatorilor cookie și/sau a identificatorilor prin alte dispozitive. A doua sursă o constituie datele obținute prin intermediul partenerilor comerciali, care partajează date legate de participării la tragerile la sorți sau la programele de reduceri de tip cashback.
72. Crearea de profiluri ale persoanelor fizice pe baza datelor cu caracter personal intră în general sub incidența RGPD și, prin urmare, în competența autorităților pentru protecția datelor. În cazul în care o autoritate pentru protecția datelor primește o plângere referitoare la activități de creare de profiluri desfășurate de un intermediar al schimbului de date, în ce măsură pot autoritățile pentru protecția datelor să ia în considerare normele specifice, în acest caz normele naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, atunci când evaluează conformitatea cu RGPD?
73. De remarcat faptul că Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice reprezintă un exemplu specific de legislație care oferă o protecție specială anumitor categorii de date ce pot fi date cu caracter personal. Alte texte juridice oferă, de asemenea, o protecție specifică anumitor tipuri de date care pot fi date cu caracter personal din diverse motive (de exemplu, contextul în care se desfășoară prelucrarea, natura datelor sau riscurile pentru persoanele vizate)⁴¹.
74. Statele membre sunt obligate să desemneze una sau mai multe autorități pentru a controla conformitatea cu legislația națională de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, această autoritate (aceste autorități) fiind mai apoi responsabilă (responsabile) de

---

⁴¹ Un exemplu poate fi găsit în sectorul financiar: Se acordă o protecție specifică datelor utilizate pentru evaluarea bonității unei persoane sau publicării unor sancțiuni administrative. A se vedea: articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010; articolele 68-69 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE. Un alt exemplu poate fi găsit în normele privind testele clinice: a se vedea articolele 28-35 din Regulamentul (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE.

asigurarea respectării respectivei legislații. Legislația națională de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice se aplică operațiunii (operațiunilor) specifice de prelucrare reglementate de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice (de exemplu, o operațiune de prelucrare care constă în stocarea sau dobândirea accesului la informațiile stocate pe echipamentul terminal al utilizatorului final).

75. Cu excepția cazului în care legislația națională acordă autorităților pentru protecția datelor o astfel de competență, acestea nu pot asigura respectarea dispozițiilor Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice (în ceea ce privește punerea în aplicare a dreptului intern) în cadrul exercitării competențelor lor în temeiul RGPD. Cu toate acestea, astfel cum s-a arătat mai sus, prelucrarea datelor cu caracter personal, care implică operațiuni ce intră în domeniul de aplicare material al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, poate implica aspecte suplimentare pentru care Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice nu prevede o „normă specifică”. De exemplu, articolul 5 alineatul (3) al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice cuprinde o normă specifică pentru stocarea informațiilor sau pentru dobândirea accesului la informațiile deja stocate în echipamentul terminal al utilizatorului final. Acesta nu cuprinde o normă specifică pentru activități de prelucrare prealabilă sau ulterioară (de exemplu, stocarea sau analiza datelor referitoare la activitatea de navigare pe internet în scopuri de publicitate comportamentală online sau în scopuri de securitate). Drept urmare, autoritățile pentru protecția datelor sunt în continuare pe deplin competente pentru evaluarea legalității tuturor celorlalte operațiuni de prelucrare ulterioare stocării sau dobândirii accesului la informațiile din echipamentul terminal al utilizatorului final⁴².
76. O încălcare a RGPD ar putea constitui și o încălcare a normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. Autoritatea pentru protecția datelor poate considera această constatare ca o încălcare a normelor prevăzute de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice în cadrul aplicării RGPD [de exemplu, atunci când evaluează respectarea legalității sau a principiului echității în temeiul articolului 5 alineatul (1) din RGPD]. Cu toate acestea, orice decizie de asigurare a respectării trebuie să fie justificată în temeiul RGPD, cu excepția cazului în

---

⁴² În această privință, ar trebui să se facă trimitere la Avizul nr. 6/2014 al Grupului de Lucru instituit în temeiul articolului 29 privind noțiunea de interese legitime și la Avizul nr. 3/2013 al Grupului de Lucru instituit în temeiul articolului 29 privind limitarea scopului, care clarifică faptul că anumite forme de publicitate comportamentală necesită consimțământul persoanei vizate, și nu doar în temeiul articolului 5 alineatul (3). Avizul privind limitarea scopului stipulează că:

„Al doilea scenariu posibil este atunci când o organizație dorește în mod specific să analizeze sau să preconizeze preferințele personale, comportamentul sau atitudinile clienților individuali, care vor sta ulterior la baza «măsurilor și deciziilor» care sunt adoptate cu privire la respectivii clienți. În aceste cazuri, un consimțământ liber, specific, în cunoștință de cauză și de acceptare clară va fi aproape întotdeauna necesar; în caz contrar, utilizarea ulterioară nu poate fi considerată compatibilă. Este important ca un astfel de consimțământ să fie necesar, de exemplu, pentru urmărirea și crearea de profiluri în scopuri de marketing direct, de publicitate comportamentală, de intermediere a schimbului de date, de publicitate bazată pe localizare sau de cercetare pe piața digitală prin urmărire.”

Avizul privind noțiunea de interese legitime stipulează că:

„În locul oferirii unei simple posibilități de a renunța la acest tip de creare de profiluri și publicitate selectivă, ar fi necesar un consimțământ în cunoștință de cauză, în conformitate cu articolul 7 litera (a), dar și în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind confidențialitatea în mediul electronic. În consecință, articolul 7 litera (f) nu ar trebui să fie invocat ca temelie juridică pentru prelucrare.”

care legislația statului membru a acordat competențe suplimentare autorității pentru protecția datelor.

77. În cazul în care dreptul intern desemnează autoritatea pentru protecția datelor ca autoritate competentă în temeiul Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, această autoritate pentru protecția datelor are competența de a asigura în mod direct respectarea normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, în plus față de RGPD (în caz contrar, nu poate face acest lucru).
78. Ca un comentariu general, în cazul în care mai multe autorități sunt competente pentru diferite instrumente juridice, acestea ar trebui să se asigure că asigurarea respectării ambelor instrumente este coerentă, printre altele, pentru a evita încălcarea principiului *non bis in idem* în cazul în care încălcările dispozițiilor RGPD și ale Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, în contextul unei activități de prelucrare, sunt strâns legate.

6 ÎN CEEA CE PRIVEȘTE APLICABILITATEA MECANISMELOR DE COOPERARE ȘI DE ASIGURARE A COERENȚEI

79. Cea de a treia întrebare adresată comitetului de Autoritatea belgiană pentru protecția datelor poate fi reformulată după cum urmează:
- *în ce măsură se aplică mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței în legătură cu prelucrarea care implică, cel puțin în legătură cu anumite operațiuni de prelucrare, domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice?*
80. În temeiul capitolului VII din RGPD, mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței de care dispun autoritățile pentru protecția datelor în temeiul RGPD se referă la monitorizarea aplicării dispozițiilor RGPD. Mecanismele RGPD nu se aplică asigurării respectării dispozițiilor cuprinse în Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice ca atare.
81. În orice caz, articolul 15 alineatul (3) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede că:
- „[Comitetul European pentru Protecția Datelor] va îndeplini de asemenea sarcinile menționate la [articolul 70 din Regulamentul (UE) 2016/679] cu privire la chestiunile reglementate de prezenta directivă, respectiv la protejarea drepturilor și libertăților fundamentale și a intereselor legitime în sectorul comunicațiilor electronice.”*
82. În ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile competente pentru asigurarea respectării Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, articolul 15a alineatul (4) din Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice prevede faptul că *„[a]utoritățile naționale de reglementare competente pot adopta măsuri pentru a asigura o cooperare transfrontalieră eficientă privind aplicarea legilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și pentru a crea condiții armonizate pentru furnizarea de servicii care presupun fluxuri transfrontaliere de date [...]”*
83. O astfel de cooperare transfrontalieră între autoritățile competente pentru aplicarea Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, inclusiv autoritățile pentru protecția datelor,

autoritățile naționale de reglementare și alte autorități, poate avea loc în măsura în care autoritățile de reglementare naționale competente adoptă măsuri pentru a permite o astfel de cooperare.

84. Cu toate acestea, ar trebui să se ia în considerare faptul că mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței se aplică în continuare pe deplin în măsura în care prelucrarea se supune dispozițiilor generale ale RGPD (și nu unei „norme speciale” menționate de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice). De exemplu, chiar dacă prelucrarea datelor cu caracter personal (de exemplu, crearea de profiluri) se bazează parțial pe dobândirea accesului la informațiile stocate în echipamentul terminal al utilizatorului final, normele pentru protecția datelor care nu sunt stipulate de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice (de exemplu, drepturile persoanelor vizate, principiile prelucrării) pentru orice tip de prelucrare de date cu caracter personal care se desfășoară ulterior dobândirii accesului la informațiile stocate în echipamentul terminal al utilizatorului final se supun dispozițiilor RGPD, inclusiv mecanismelor de cooperare și de asigurare a coerenței.
85. În practică, autoritățile pentru protecția datelor vor fi selecționate cu atenție „calea de comunicare” ce trebuie folosită, în special dacă, pe lângă asigurarea respectării RGPD, sunt competente și pentru aplicarea transpunerii naționale (parțiale) a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. „Calea de comunicare” implicită, astfel cum este detaliată la capitolul VII (Cooperare și coerență) din RGPD, va fi folosită pentru orice etapă a procedurii care preconizează utilizarea competențelor de asigurare a respectării conferite de RGPD, ca răspuns la o încălcare a RGPD. „Calea de comunicare” discreționară poate fi folosită de către autoritățile pentru protecția datelor în contextul competențelor lor distincte de asigurare a respectării conferite de transpunerea națională a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice și doar în măsura în care procedura vizează să răspundă încălcărilor normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, care reglementează comportamentele specifice reglementate de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice. Din momentul în care aceasta se referă la chestiuni care intră în domeniul de aplicare al RGPD, autoritățile pentru protecția datelor au obligația de a aplica mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței prevăzute de RGPD.

7 CONCLUZIE

- *Simplul fapt că prelucrarea datelor cu caracter personal implică domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice limitează competențele, sarcinile și prerogativele autorităților pentru protecția datelor conferite în temeiul RGPD? Cu alte cuvinte, există un subansamblu de operațiuni de prelucrare a datelor pe care acestea ar trebui să le lase deoparte, și, în caz afirmativ, când anume?*
86. Atunci când prelucrarea datelor cu caracter personal implică domeniul de aplicare material atât al RGPD, cât și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, autoritățile pentru protecția datelor sunt competente pentru a examina operațiunile de prelucrare a datelor care sunt reglementate de normele naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, doar dacă dreptul intern le conferă această competență, iar această examinare trebuie să aibă loc în limita competențelor de supraveghere acordate autorității de legislația națională de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice.

87. Autoritățile pentru protecția datelor sunt competente pentru asigurarea respectării RGPD. Simplul fapt că un subsamblu al prelucrării intră în domeniul de aplicare al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice nu limitează competența autorităților pentru protecția datelor conferită în temeiul RGPD.
- *Atunci când își exercită competența, sarcinile și prerogativele în temeiul RGPD, autoritățile pentru protecția datelor ar trebui să ia în considerare dispozițiile Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, și, în caz afirmativ, în ce măsură? Cu alte cuvinte, încălcările normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice ar trebui ignorate atunci când se evaluează conformitatea cu RGPD, și, în caz afirmativ, când anume?*
88. Autoritatea sau autoritățile care sunt desemnate competente de statele membre în sensul Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice sunt responsabile în mod exclusiv de asigurarea respectării aplicării dispozițiilor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice care se aplică operațiunii de prelucrare în cauză, inclusiv în cazurile în care prelucrarea datelor cu caracter personal implică deopotrivă domeniul de aplicare material al RGPD și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. Cu toate acestea, autoritățile pentru protecția datelor sunt în continuare competente pe deplin în ceea ce privește orice operațiune de prelucrare efectuată în legătură cu date cu caracter personal care nu fac obiectul uneia sau mai multor norme specifice prevăzute de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice.
89. O încălcare a RGPD ar putea constitui și o încălcare a normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. Autoritatea pentru protecția datelor poate considera această constatare ca o încălcare a normelor prevăzute de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice în cadrul aplicării RGPD [de exemplu, atunci când evaluează respectarea legalității sau a principiului echității în temeiul articolului 5 alineatul (1) din RGPD]. Cu toate acestea, orice decizie de asigurare a respectării trebuie să fie justificată în temeiul RGPD, cu excepția cazului în care legislația statului membru a acordat competențe suplimentare autorității pentru protecția datelor.
90. În cazul în care dreptul intern desemnează autoritatea pentru protecția datelor ca autoritate competentă în temeiul Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, această autoritate pentru protecția datelor are competența de a asigura în mod direct respectarea normelor naționale de transpunere a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice, în plus față de RGPD (în caz contrar, nu poate face acest lucru).
- *În ce măsură mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței se aplică în legătură cu prelucrarea care implică, cel puțin în ceea ce privește anumite operațiuni de prelucrare, domeniul de aplicare material deopotrivă al RGPD și al Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice?*
91. Mecanismele de cooperare și de asigurare a coerenței, de care dispun autoritățile pentru protecția datelor și care sunt prevăzute la capitolul VII din RGPD, se referă la monitorizarea aplicării dispozițiilor RGPD. Mecanismele RGPD nu se aplică atunci când se asigură respectarea punerii în aplicare la nivel național a Directivei privind viața privată și comunicațiile electronice. Cu toate acestea, mecanismul de cooperare și de asigurare a coerenței se aplică în continuare pe deplin în măsura în care prelucrarea se supune dispozițiilor generale ale RGPD (și nu unei „norme speciale” prevăzute de Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice).

***

92. Comitetul recunoaște faptul că interpretarea de mai sus nu aduce atingere rezultatului negocierilor în curs cu privire la Regulamentul privind viața privată și comunicațiile electronice. Propunerea de regulament abordează multe elemente importante, inclusiv competențele autorităților pentru protecția datelor, dar și o serie de alte chestiuni foarte importante. Comitetul își reiterează poziția potrivit căreia adoptarea unui Regulament privind viața privată și comunicațiile electronice este importantă⁴³.

Pentru Comitetul European pentru Protecția Datelor,

Președintele

(Andrea Jelinek)

---

⁴³ CEPD a solicitat Comisiei Europene, Parlamentului și Consiliului să colaboreze pentru a asigura o adoptare rapidă a noului Regulament privind viața privată și comunicațiile electronice (Declarația CEPD, publicată la 25 mai 2018).